

en god grobund for et godt samarbejde på dette område i en lang årrække fremover.

Så som forslagene ligger nu, kan Kristeligt Folkeparti ikke støtte dem, men vi ser frem til et godt og grundigt arbejde i udvalget, for at vi måske kan komme frem til noget, som vi alle kan stemme for.

(Kort bemærkning).

Hans Peter Baadsgaard (S):

Det ville jo være en interessant diskussion og også nyt i diskussionen, hvis det var sådan, at vi i dag havde til opgave at diskutere indholdet – det er sådan set også til hr. Søren Kolstrup. Nu er det jo ikke uddannelserne, vi diskuterer, men strukturen, der skal sikre, at uddannelserne kan udvikles, så de også bliver kvalitetsudviklede. Men det var nu ikke det, der kaldte mig herop.

Det var spørgsmålet om, at Danmarks Pædagogiske Universitet skal begrænses eller holde sig inden for det, de er gode til. Og deri ligger der jo næsten, at det betyder, at man skal holde sig til det, som Danmarks Lærerhøjskole og Danmarks Pædagoghøjskole i dag foretager sig. Altså det med naturvidenskab og forskning i naturvidenskab er ikke det, vi taler om, vi taler om forskning og uddannelse inden for pædagogik, læring og kompetenceudvikling.

Vil det sige, at Kristeligt Folkeparti er af den opfattelse, at andre uddannelser end folkeskolen ikke har behov for pædagogisk forskning, pædagogisk udvikling, kendskab til læringsprocesser, kompetenceudvikling? Hvis det er tilfældet, synes jeg, det er alt for snævert et begreb, Kristeligt Folkeparti opererer med.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til hr. Hans Peter Baadsgaard: Kristeligt Folkeparti mener, at DPU netop skal koncentrere sig om det, som DPU formodes at være ekspert i, og som er hensigten med DPU, som vi forstår den, nemlig uddannelse og forskning inden for børne- og skoleområdet. Det er klart, at der er brug for pædagogik og pædagogisk forskning også på voksenområdet, men den forskning mener vi bør henlægges til universiteterne.

Tom Behnke (FRI):

Det svirrer med forkortelser, KVU og MVU og CVU og DPU, og man kunne nævne stribevis af forkortelser. Nu er der ikke nødvendigvis noget ondt i forkortelser, hvis de vel at mærke får lov

til ligesom at bide sig fast, så alle kan være med på, hvad det er, de betyder. F.eks. er der nok ikke nogen, der er i tvivl om, hvad DSB er, og hvad det beskæftiger sig med.

Problemet på undervisningsområdet synes at være, at man hele tiden finder på noget nyt, og hver gang man så ligesom har vænnet sig til, hvad det hedder, så laver man en ny omstrukturering, og så kalder man det noget andet, og så skal vi til at starte forfra. Det er ikke nemt.

Da jeg sad og kiggede på de her forslag og lagde mærke til, at det, ministeren ønsker, er at lave nogle rammelove, der ligesom lægger rammerne for, hvordan fremtiden skal se ud, tænkte jeg: Fint, det er der jo ikke noget ondt i. Det vil være godt, at vi får rammerne for, hvordan det skal se ud i fremtiden.

Men så kom jeg til at læse ned i forslagene, og så kom jeg også til at være med til en teknisk gennemgang af forslagene, og så må jeg nok sige, at så blev jeg noget forvirret, og så var det lige pludselig ikke kun et spørgsmål om at lave nogle rammelove. For det, man gør, som det blev sagt, er, at man har lavet nogle forslag, som er meget komplicerede. Det er meget kompliceret lovgivning. Og så kan man stille sig selv spørgsmålet: Hvorfor skal det være det? Er det et mål i sig selv, at det skal være kompliceret, for det behøver det jo ikke at være? Man kunne have lavet disse rammelove, uden at de var komplicerede, men det har man ikke valgt at gøre. Man har valgt at fremsætte tre lovforslag, som er meget komplicerede. Det kan man undre sig over.

Det andet, man har glemt, er, at i sin iver efter at få skabt rammerne har man fuldstændig glemt at se på: Hvad er konsekvenserne af at lave de her rammer? Hvad er konsekvenserne for de forskellige uddannelser? Det har man ikke set på endnu. Det kommer. Nu lægger vi først rammerne på plads, og bagefter ser vi så på, hvad konsekvenserne er for de forskellige uddannelser. Det betyder med andre ord, at vi kommer til at lovgive i blinde. Reelt ved vi ikke, hvad det, vi lovgiver om i øjeblikket, kommer til at betyde, og det er jo noget problematisk.

Altså man kunne jo fristes til at anbefale ministeren og ministerens embedsmænd, hvis DPU bliver oprettet, at man så tager på DPU, gerne i nogle måneder, og så lærer at fremlægge tingene på en pædagogisk måde, sådan at alt og alle, der skal beskæftige sig med de love, er i stand til at forstå, hvad det er, man vil, og forstå, hvad indholdet er, hvad målet er med det,